

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 60/2012
05.09.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Веселиновић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ј., због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 173. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 506/12 од 04.07.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 874/11 од 18.01.2012. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 506/12 од 04.07.2012. године као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 874/11 од 18.01.2012. године и Основног суда у Пироту К. 1500/10 од 10.02.2011. године, тако што Врховни касациони суд на основу чл. 354. тачка 3. ЗКП, према окривљеном С.Ј.

ОДБИЈА ОПТУЖБУ да:

у периоду од 01.10.2004. године до 29.04.2005. године, у својству директора ДОО П.т. као одговорно лице у пореском платцу, у намери да не плати порез по одбитку, није уплатио на прописан уплатни рачун јавних прихода износ који је обрачунат на име пореза по одбитку у укупном износу од 407.625,50 динара и то на име пореза на зараде износ од 114.625,70 динара, на име доприноса за пензијско и инвалидско осигурање износ од 180.126,00 динара, на име доприноса за здравствено осигурање износ од 100.706,80 динара и на име доприноса за незапосленост износ од 12.281,40 динара, а на име исплаћене нето минималне зараде радника за октобар, новембар и децембар месец 2004. године и за јануар, фебруар и март месец 2005. године, у укупном износу од 557.619,00 динара и тиме поступио супротно члану 101. у вези чл. 99. став 1. тачка 1. Закона о порезу на доходак грађана и члана 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, иако је у моменту исплате зараде радницима располагао средствима на свом пословном рачуну код Креди банке АД Крагујевац, Експозитура Пирот, чиме би извршио кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 173. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Пироту К. број 1500/10 од 10.02.2011. године, окривљени С.Ј. оглашен је кривим за кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 173. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 90 дана и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљеном је истом пресудом изречена и споредна новчана казна у износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у две једнаке месечне рате почев од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће наведена новчана казна, уколико је окривљени не плати у остављеном року, бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Окривљеном је изречена и мера безбедности забране вршења дужности директора привредног субјекта за период од једне године од дана правноснажности пресуде па је одређено да ће условна осуда бити опозвана уколико окривљени прекрши забрану вршења дужности директора. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и трошкове кривичног поступка у износу од 20.332,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног С.Ј. Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 874/11 од 18.01.2012. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 506/12 од 04.07.2012. године, против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 874/11 од 18.01.2012. године због повреде закона из члана 369. тачка 2. у вези члана 104. став 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева за заштиту законитости преиначи другостепену пресуду тако што ће одбити оптужбу против окривљеног С.Ј.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 3. ЗКП одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да су другостепеном пресудом повређене одредбе члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 103. тачка 6. КЗ и члана 104. став 6. КЗ.

Наиме, према одредби члана 103. тачка 6. КЗ, кривично гоњење се не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а одредбом члана 104. став 6. КЗ предвиђено је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета се утврђује да је окривљени С.Ј. оглашен кривим да је у периоду од 01.10.2004. године до 29.04.2005. године извршио кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 173. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које кривично дело је законом била запређена казна затвора до три године и новчана казна, па је у смислу одредбе члана 104. став 6. Кривичног законика, протеком времена од шест година од извршења кривичног дела, дакле, дана 29.04.2011. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 874/11 донета 18.01.2012. године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Апелациони суд у Нишу, правилном применом кривичног закона, био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окривљеном С.Ј. одбије оптужбу за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим.

Имајући и виду да другостепени суд то није учинио већ је првостепену пресуду потврдио, на тај начин је повредио одредбу члана 369. тачка 2. у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. КЗ, на штету окривљеног С.Ј.

Стога је Врховни касациони суд, отклањајући учињену повреду закона преиначио правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 874/11 од 18.01.2012. године и Основног суда у Пироту К. 1500/10 од 10.02.2011. године, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окривљеном С.Ј. одбио оптужбу за кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 173. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, док је о трошковима кривичног поступка одлучио у смислу одредбе члана 197. став 1. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Весна Веселиновић ,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.